

s.m.

Prasa o adwokaturze

Palestra 21/1(229), 141-143

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nie zawsze właściwie rozumiany i doceniany, odgrywa w systemie ochrony prawnej niewątpliwie istotną rolę. Dlatego właśnie, jak sądzić należy, omawiany artykuł znalazł się na czołowym miejscu w wydawnictwie poświęconym zapobieganiu ujemnym zjawiskom społecznym.

Tyle, w dużym oczywiście skrócie, na temat roli i funkcji adwokatury. Dodać tylko trzeba, że autor zwrócił uwagę na konieczność spojrzenia na te funkcje przy uwzględnieniu zadań i potrzeb, jakie wynikają z rozwoju społecznego w określonych warunkach społeczno-politycznych, tzn. na ujęcie roli i funkcji adwokatury w sensie, jak to sam określił, dynamicznym.

W dalszej części artykułu mowa jest o charakterystycznych cechach socjalistycznej adwokatury polskiej. Wśród nich autor wymienił i krótko omówił: 1) publicznoprawny charakter działalności adwokatury, 2) społeczną organizację zawodu opartą na zasadzie samorządu zawodowego, 3) niezależność działalności zawodowej adwokata od czynnika państwowego, 4) prawo klienta do wyboru adwokata, 5) powierzenie adwokatom udzielania pomocy prawnej na zasadach wyłączności, 6) uspołecznienie form wykonywania zawodu (zespoły adwokackie).

Adwokaci w wykonywaniu swych czynności zawodowych mają zapewnione im ustawowo gwarancje. Autor wymienił spośród nich: 1) prawną legitymację zasady subiektywizmu procesowego (działalność tylko na korzyść klienta), 2) ochronę tajemnicy zawodowej, 3) immunitet adwokacki, 4) ochronę prawnokarną (art. 8 u. o u.a.).

Obszerniejsze nieco, choć z natury rzeczy i tak skrótkowe streszczenie omawianego artykułu adw. dra Z. Czeszejki-Sochackiego podajemy tu dlatego, by zaanonsować ważną pozycję w pracach nad rolą, funkcją i istotą adwokatury w warunkach rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, wyróżniającą się syntetycznym i przejrzystym ujęciem tematu oraz dającą znakomitą okazję do dalszych prac analitycznych nad niektórymi problemami adwokatury.

Przy okazji należy odnotować, że wszystkie zamieszczone w tym tomie prace: dra Wojciecha Radeckiego, dra Eugeniusza Górskiego, mgra Wacława Dejnarcowicza, mgr Jerzego Jaroszka, doc. dra Jana Markiewicza, dra Wincentego Bednarka, mgra Henryka Oleniaka, dra Kazimierza Wągiela, mgra Stanisława Akielińskiego i dra Eugeniusza Bielickiego zasługują na bliższe zainteresowanie się nimi przez adwokatów i tylko z braku miejsca musimy zrezygnować z omówienia tych interesujących opracowań na łamach naszego miesięcznika.

Z.S.

PRASA O ADWOKATURZE

Krakowski „Dziennik Polski” (nr 269 z dnia 25 listopada ub. roku) zamieścił artykuł Adama T a n e t y pt. *Ucieczka od zawodu*, poświęcony aktualnym problemom nurtującym adwokaturę. W przedstawionym obrazie ewolucji zadań adwokatury i nekających ją trudności wystąpiły jasne i ciemne plamy. Oto cytaty z artykułu:

„W systemie wymiaru sprawiedliwości ten właśnie człowiek — w todzie z zielonymi wypustkami znamionującymi nadzieję — adwokat odgrywa rolę wręcz kapitalną. Jest przeciw obrońcą oskarżonego w procesie karnym, pełnomocnikiem w sądowym postępowaniu cywilnym, może występować w sądach pracy i ubez-

pieczeń społecznych, przed kolegiami do spraw wykroczeń, wreszcie w załatwianiu spraw administracyjnych może także reprezentować interesy swego klienta. Wachlarz działania szeroki (...). Jego funkcja jest personalnym, fachowym zabezpieczeniem ustawowych, a nawet konstytucyjnych gwarancji prawa do obrony każdego człowieka."

„(...) w I półroczu br. (1976 r. — przyp. *Red.*) zmniejszyła się zarówno liczba zespołów, jak też znowu zmalała liczba zatrudnionych w nich adwokatów, co nie jest zjawiskiem pocieszającym (...)."

(...) system finansowy (w adwokaturze) niesie ze sobą konsekwencje, które i dla adwokatów, i dla klientów nie są bez znaczenia. Narastają więc wzajemne pretensje, obniża się prestiż zawodu. Mówmy więc otwarcie i o tych sprawach. Co powiadają adwokaci? Ano — że obecna tabela opłat za czynności adwokackie jest przestarzała, zdezaktualizowana i niewspółmierna do wkładu pracy potrzebnego do solidnego załatwiania niektórych zleceń. Brak różnicowania rodzajów spraw, brak czegoś, co nazwałbym »współczynnikiem doświadczenia«. Natomiast klienci narzekają, że jeżeli idą do upatrzonogo adwokata, który przyjmuje ich sprawę (jakże dla nich istotną, ważną życiowo), to wcale nie mają gwarancji, iż tego właśnie pełnomocnika, z którym przedyskutowali tło sprawy, zwierzyli mu swe sekrety — zobaczą w sądzie. Wchodzi tu w grę system zastępstw, tzw. substytucji (...). A substytucje wobec występowania w różnych sądach, różnych sprawach czy nakładających się terminach — są niestety nieuniknione."

„(...) jestem pewien, że korektury stawek są w tej mierze niezbędne, jeżeli nie chcemy być świadkami po pierwsze — jeszcze bardziej masowych ucieczek adwokatów od swego zawodu, po drugie — obniżenia się jakości ich odpowiedzialnej i ważnej pracy, a po trzecie — negatywnych zjawisk w postaci pozakasowych „gratyfikacji” — także (...)."

„(...) sprawa stawek, znajduje się na warsztacie władz. Ale najtrudniejszym zagadnieniem jest kompleks, który nazwałbym warunkami pracy zespołów. Jak Polska długa i szeroka są one bardzo złe. Wieloosobowe pokoje, w których nie ma żadnych warunków do poufnej rozmowy z klientem, do zachowania dyskrecji będącej fundamentem kontaktów i wzajemnego zaufania. Brak też zespołom odpowiedniego wyposażenia technicznego. A przecież te warunki techniczne pracy zespołów są b. istotne dla osób w nich pracujących i może przede wszystkim — dla klientów. Miejmy jednak nadzieję, że z czasem przy rozsądnie założonym programie inwestycji własnych, z pomocą terenowych władz administracyjnych — i one będą się polepszały."

„(...) zagadnienia szersze — te ustrojowe — adwokatury znajdą niewątpliwie odbicie w przygotowywanej na rok przyszły (tj. 1977 — przyp. *Red.*) zmienionej ustawie, która jest oczekiwana nie tylko przecież przez środowisko adwokackie."

Na marginesie lektury wspomnianej publikacji nie można autorowi odmówić wnikliwej znajomości bieżących trudności występujących w adwokaturze.

*

Popularny sprawozdawca sądowy Jerzy Kibic (jest to pseudonim) opisał w felietonie pt. *Gra o alimenty* w tygodniku „Kulisy” (nr 47 z dnia 21 listopada 1976 r.) interesującą sprawę o rozwód i alimenty i zakończył jej opis następującą pointą:

„Michalina M. wygrała więc spór o alimenty w stu procentach i ma wielki szacunek dla umiejętności swego adwokata. Uważa, że jest godny polecenia każdemu, kto ma sprawę jakąś trudną lub wręcz beznadziejną."

*

Oddanie do użytku i uroczyste otwarcie Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach odnotowała na swych łamach „Gazeta Sądowa” (nr 1 z dnia 1 stycznia br.), podając przebieg uroczystości związanych z tym wydarzeniem.

s.m.

KRONIKA

1.

Kronika centralna

1.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 30 października 1976 r. następujący członkowie i pracownicy adwokatury zostali odznaczeni za wybitne zasługi w pracy zawodowej i działalności społecznej:

**KRZYŻEM KAWALERSKIM
ORDERU ODRODZENIA
POLSKI**

1. **Cisek Jan Kanty** (Łódź)
2. **Krzemiński Zdzisław Jerzy** (Warszawa)
3. **Warcholik Stanisław** (Kraków)
4. **Zybert Eugeniusz** (Warszawa)

Złotym Krzyżem Zasługi

5. **Dubois Maciej** (Warszawa)
6. **Głados Piotr** (Opole)
7. **Kosiński Stefan** (Kraków)
8. **Kuskowski Marian** (Jelenia Góra)
9. **Puniewski Zdzisław** (Wrocław)

10. **Soroko Ewald** (Zielona Góra)

11. **Wysocki Franciszek** (Bydgoszcz)

Srebrnym Krzyżem Zasługi

12. **Czyżewski Jan Mieczysław** (Lublin)

13. **Dużyński Czesław** (Zielona Góra)

14. **Gaede Jerzy** (Warszawa)

15. **Gruszczyński Kazimierz** (Łódź)

16. **Jędrzejewski Zbigniew** (Częstochowa)

17. **Kapko Zdzisław** (Wrocław)

18. **Koch Bronisław** (Bydgoszcz)

19. **Szyperski Karol** (Koszalin)

20. **Tłuchowski Zbigniew** (Płock)

21. **Żuławski Jacek** (Kraków)

Brązowym Krzyżem Zasługi

22. **Bieniaszkiewicz Ireneusz** (Lublin)

23. **Misiakowski Józef** (Koszalin)

24. **Piega Maria** (Kraków)

2.

Uchwałami Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia: 8.VII., 15.VII. i 18.XI.1976 r. wyróżnieni zostali za zasługi dla adwokatury, a w szczególności za wzorową i długoletnią pracę zawodową, aktywną działalność w samorządzie oraz działalność społeczno-polityczną:

Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”: **Franciszek Bahr** (Kraków), **Adam Bień** (Rzeszów), **Zygmunt Deczyński** (Łódź), **Sergiusz Dek** (Białystok), **Michał Dereziński** (Gdańsk), **Władysław Janicki** (Siedlce), **Ireneusz Komorowski** (Wrocław), **Stefan Kosiński** (Kraków), **Zygmunt Kropiwnicki**